

นิพพานะปัจจะโย โหตุ

การอธิษฐานจิตมีความสำคัญมาก เป็นหนึ่งในบารมี ๑๐ ทศ เปรียบเสมือนเป็นทางลัดหรือจะนำพาชีวิตในสังสารวัฏของเราให้ดำเนินไปอย่างถูกต้องทาง ไม่พลัดหลงหรือออกนอกเส้นทางแห่งการสร้างบารมี และช่วยขจัดกิเลสอาสวะเพื่อที่จะเข้านิพพานได้ในที่สุด

ดังจะเห็นได้จากเรื่องของนางสิริมา ในชาดิก่อนหน้านั้นที่เป็น โสเภณีโลโซ เข้าวันหนึ่งเธอมีโอกาสดูวายภัตตาหารแด่พระปัจเจก พุทธเจ้ากับเพื่อนโสเภณีด้วยกัน และได้ตั้งจิตอธิษฐาน ถึงแม้กรรมบีบคั้นให้อธิษฐานในสิ่งที่ไม่ประกอบไปด้วยปัญญา แต่ยังโชคดีที่อธิษฐานจิตกำกับว่า ขอให้ได้บรรลุธรรมที่พระคุณเจ้าได้บรรลุแล้ว ให้ได้เห็นธรรมที่พระคุณเจ้าได้เห็นแล้ว เพราะคำอธิษฐานนี้เองทำให้ต่อมาแม้มาเป็นนางสิริมา หญิงงามเมือง แต่บุญก็ประดับประดาให้มาเจอกัลยาณมิตร ได้มีโอกาสพบ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ฟังธรรม ได้ถวายทาน และได้บรรลุธรรมในที่สุด

บางคนเมื่อทำทานแล้วอธิษฐานขอให้รวยอย่างเดียว การอธิษฐานเพียงเท่านั้นยังถือว่าไม่รอบคอบ เพราะเมื่อบุญส่งผลให้รวยจริง แต่อาจพลัดไปเกิดนอกบุญเขต (เกิดในความเชื่ออื่นที่ไม่ใช่พระพุทธศาสนา) ซึ่งอันตรายมาก เพราะหากไม่มีโอกาสฟังธรรม จะไม่มีวันเข้าใจว่า อะไรคือบุญ-บาป ไม่มีเนื้อหาบุญให้ได้ทำทาน แม้รวยก็ “รวยฟรี” เพราะไม่ได้ใช้ทรัพย์สั่งสมบุญ สร้างบารมี

การใช้ทรัพย์นี้ยากพอๆ กับการหาทรัพย์ หมายความว่า การที่เราคิดว่า การหาทรัพย์เป็นสิ่งที่ยากแล้ว การใช้ทรัพย์อย่างเฉลียวฉลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัน ประโยชน์ในอนาคต และประโยชน์อย่างยิ่งนั้นยากพอๆ กับการหาทรัพย์ทีเดียว

การที่ไม่ได้อธิษฐานล้อมคอกเป็นกรอบไว้ให้ดีหลังจากที่ได้ทำทานแล้ว แม้บุญส่งผลให้ได้เป็นมหาเศรษฐี ก็จะเป็นมหาเศรษฐีที่ยังไม่ปลอดภัยในสังสารวัฏ เพราะอาจจะพลาดพลั้งไปประกอบอาชีพที่เป็นมิฉฉาอาชีพะ ได้ทรัพย์มาก็ใช้ทรัพย์ไม่ถูกวัตถุประสงค์ของการมีทรัพย์ และถ้ายังใช้ทรัพย์ไม่เป็น คือนำไปใช้กระทำผิดศีลผิดธรรม ก็จะทำให้เกิดวิบากกรรมตามมา เรียกว่ามีทรัพย์แล้วอันตราย นอกจากทรัพย์จะพินาศ เมื่อตายแล้วยังต้องไปตกในอบายภูมิอย่างน่าเสียดาย แต่ถ้ารู้จักอธิษฐานจิตอย่างถูกหลักวิชา จะให้ผลในทางตรงกันข้าม

ดังนั้น เวลาทำบุญทุกครั้งให้อธิษฐานจิตตั้งผังออกแบบชีวิตให้ดี เหมือนอดีตชาติของนางอุตตราเพื่อนโสเภณีที่ถูกปลุกให้มาถวายภัตตาหาร พระปัจเจกพุทธเจ้าด้วยกัน นางอธิษฐานจิตว่า “ด้วยบุญนี้ ขอให้ชาติต่อไปไม่ต้องมาทำงานเป็นโสเภณี ขอให้ได้เกิดในตระกูลเศรษฐี เป็นผู้มีทรัพย์สมบัติ ร่ำรวย มีดวงปัญญาคิดได้ และขอให้มีดวงตาเห็นธรรมเช่นเดียวกับพระคุณเจ้าด้วยเทอญ” ด้วยบุญที่ทำและคำอธิษฐานนี้เองจึงทำให้ต่อมาได้มาเกิดเป็นนางอุตตราในครอบครัวมหาเศรษฐีที่เป็นสัหมมาทิสู้ ได้สร้างบุญบารมี และบรรลุนิพพานตั้งแต่เยาว์วัย

เพราะฉะนั้น ทำบุญทุกครั้งต้องอธิษฐานจิตล้อมคอกเอาไว้ให้ดี ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของชีวิตในสังสารวัฏ และคำอธิษฐานจิตว่า “นิพพานะปัจจะโย โหตุ” หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า “ขอให้บุญนี้เป็นปัจจัยให้ได้บรรลุนิพพานเทอญ” เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเป้าหมายหลักของการเกิดมาเป็นมนุษย์ จะเป็นกรอบ เป็นลู่ชีวิตให้เราดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานได้ในที่สุด